

Ło chorym dziadku i kaminnym gorcku

Wiel sie na świecie pozminiało. I robota inso, i zwycaje. A i jodło nie takie, jak kiejs bywało. Niewiel juz dzisiej gospodyń na wsi rozpocyno dziń kisunym borscym z zimniokamy w łobirkach. A u moi babki, a i u matki tak bywało. Rano wstowała, poliła łogiń pod blachom, napłukała sagan zimnioków, wstawiła. Na drugom dziurę wodę na borsc i sła krowy doić. Chłopy w tyn cas łobrzundzali chudobe. Matka w tyn cas przysła, zimnioki dogotowała, wodę borscym zalała, trochę mlikim i troche łokrasom łomaściła. Wysypała zimnioki na stół, każdy sobie nabieroł i z borscym łomiatoł, az sie usy trzynśli. A na łobiod cynsto gynsto bywały prazuchy albo kluchy z tartych zimnioków z łokrasom. Kiejś, pamintom, przyślimy z dziadkiem z pola narobione takie, ze ledwie nos nogi niesły. A tu patrzmy kluchy na łobiod. Łod razu my poweselili. A juz najbarzy dziadek, bo tyngo te kluchy lubioł. No bo tyz to było jodło, a jesce sagan podcosu do tygo. Jak my sie przysiedli, a kluchy śtywne jak rzymiń, ślizgie jak piskurze. Ino łape skrzywis, gymbe rozdziwis, i posła, i posła. Najedlimy sie tak mozo powiedzić do rozpynku. A ze gorunc na dworze był piekielny dziadek powiado, łodsapnimy ździebko w przypołnie. Ano wyciunglim sie na sianie i chrapnylim se, kiej borsuki. Ale niedługo sie budze a dziadek stynko, a krynci sie a wirci. Ale me rznie, powiado, ale me rznie. Zawołołem matke, bo to babki juz nie było na świecie. Matka powiado, ni ma insy rady i pyńdź po babke Ambrozke na przepusty. Una z bolinim brzucha nojlepi se poradzi. No to jo w te pyndy. Ano przylecielim z Ambrozkom a tu juz dziadka tak donoglo, ze siano z pod siebie rwie. Kozala dziadka wysmarować śpyrtym. Ale gdzie ta, nie pumogo. Dziadek już nie stynko, ale incy. Tedy kozala dziadka zaniś do izby i powiado, nic ino trza postowić bańki. Ale znowy zmartwienie. Na cołki wsi ni ma baniek. Co tu robić. A tu dziadek incy, ze słuhać ni mozo. Ale stojoł na piecu taki gliniony gorcek łod kisynio borscu, tak moze litrowy-

Una niewiel myślacy łabas tyn gorcek i przystawiła na brzuch. Tero dopiro zrobiła sie sudoma i gumora. Jo patrze, a dziadkowi mało nie cołki brzuch do tego gorcka wciungnyło. Tero dopiro dziadek wrzescy wniebogłosy. Ambrozka z matkom w nogi. Jo tu nie wiem co robić a tyz nie mogę strowić tego krzyku, bo dziadka tyngo kochołym. Ale patrzę — połka łod tłucynio zimnioków. Niewiel myślacy łabas te połke i jak polne w tyn gorcek. Łozlecioł sie w kawołecki. No a dziadkowi przesło. Ino borscu my na drugi dziń nie jedli.